USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **G. T.**, zastoupen Mgr. Barborou Novákovou, advokátkou se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2016, č. j. OAM-1077/ZA-ZA02-ZA02-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2017, č. j. 32 Az 33/2016 – 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Barboře Novákové, se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, Hradec Králové **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, státní příslušník Gruzie, podal dne 16. 12. 2015 žádost o mezinárodní ochranu. Jeho manželka a syn rovněž požádali o udělení mezinárodní ochrany. Důvodem je to, že jeho rodině bylo vyhrožováno a má strach o život. Jejich problémy začaly v březnu 2015 kvůli tchánovi. Když byl stěžovatel na pracovní cestě, přišli do domu dva lidé v policejných uniformách a vyhrožovali jeho manželce. Poté stěžovatel odvezl manželku a syna ke svým rodičům. Když byl znovu na pracovní cestě, ti lidi opět přišli do domu, manželku zbili a matku fyzicky napadli. Policie stížnost nepřijala. Tchán zůstal v Gruzii, stěžovatel podal v práci výpověď a s rodinou odcestoval. Tvrzeným důvodem

žádosti o mezinárodní ochranu je tak pronásledování stěžovatelovy rodiny ze strany jemu neznámých osob v policejných uniformách.

[2] Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 6. 2016, č. j. OAM-1077/ZA-ZA02-ZA02-2015, (dále „napadené rozhodnutí“), bylo rozhodnuto o žádosti žalobce tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), se neuděluje. Krajský soud v Hradci Králové (dále „krajský soud“) rozsudkem ze dne 20. 7. 2017, č. j. 32 Az 33/2016 - 35 (dále „napadený rozsudek“), zamítl žalobu proti napadenému rozhodnutí.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti napadenému rozsudku **kasační stížnost** z důvodu, který podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti uvedl, že z provedeného dokazování nelze dovodit nesplnění podmínek pro udělení azylu. Za nesprávný označili názor krajského soudu, který neshledal žalobou vytýkané vady správního řízení. Krajský soud podle názoru stěžovatele nesprávně a neúplně posoudil splnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud nevzal v úvahu skutečnost, že žalovaný byl povinen dodržet zásady správního řízení, rozhodnout v kontextu základních práv a svobod a nevybočit ze své diskreční pravomoci. Nebylo zdůvodněno, z jakých podkladů krajský soud vycházel při závěru o tom, že stěžovateli nehrozí v zemi původu nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. Neposkytnutím doplňkové ochrany by v případě stěžovatele bylo porušeno právo na život, zdraví a lidskou důstojnost a byl by popřen smysl a účel citovaného ustanovení, neboť není zaručeno, že mu bude poskytnuta potřebná ochrana ze strany státních orgánů. Rozsudek krajského soudu je podle stěžovatele nezákonný a nepřezkoumatelný. Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel shledává v tom, že ze strany krajského soudu došlo k zásadnímu pochybení ve výkladu hmotného a procesního práva, které mělo za následek nepříznivý dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve **vyjádření** ke kasační stížnosti odkázal na rozsudek krajského soudu a své rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že tvrzeným důvodem problémů s neznámými osobami v Gruzii nebyly osobní problémy stěžovatele, ale jiné zcela konkrétní osoby, a to spory manželčina otce s vysoce postavenými osobami v Gruzii, na které měl manželčin otec psát stížnosti. Stěžovatel mohl využít pro řešení tvrzených problémů všechny možnosti určené právním řádem Gruzie. Stěžovatel má možnost požádat příslušné státní orgány Gruzie o ochranu a pomoc i v případě návratu do Gruzie. Otec manželky stěžovatele Gruzii neopustil a při telefonátech uváděl, že je doma vše v pořádku a nezmínil žádné pronásledování či obavy z hrozící vážné újmy. Stěžovatel ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neprokázal, že by byl osobně a jakýmkoliv způsobem pronásledován z důvodů dle § 12 zákona o azylu, a nebyly prokázány ani důvody dle § 14a zákona o azylu. Podklady k politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii jsou součásti spisu, stěžovatel k nim neměl námitky. Na rozdíl od stěžovatele žalovaný nespatřuje v rozsudku a postupu krajského soudu žádné pochybení a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl, případně odmítl pro nepřijatelnost.

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je podána včas a je proti napadenému rozsudku přípustná, zabýval se proto otázkou, zda kasační stížnost podstatně

přesahuje svým významem vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz zejm. usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, všechna zde citovaná judikatura dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je **nepřijatelná**.

[6] Nejvyšší správní soud předně poznamenává, že kasační námitky jsou značně obecné, míra preciznosti uplatněných námitek přitom určuje to, jaké právní ochrany se stěžovateli u soudu dostane, neboť čím je argumentace obecnější, tím obecněji k ní soud může přistoupit a posuzovat ji.

[7] Povinností žalovaného bylo zhodnotit žádost o udělení mezinárodní ochrany na základě skutečností, které stěžovatel uvedl či které ve správním řízení jinak vyšly najevo, a to z hlediska všech zákonných forem mezinárodní ochrany, které se k těmto skutečnostem vztahují (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2011, č. j. 5 Azs 6/2010 - 107). V daném případě tak žalovaný učinil a z ničeho neplyne, že by žalovaný nedodržel zásady správního řízení, nerespektoval ochranu základních práv a svobod, případně vybočil z mezí své diskreční pravomoci. Stěžovatel žádnou konkrétní vadu správního řízení v kasační stížnosti neuvedl.

[8] Krajský soud se mimo jiné zabýval i otázkou udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azyl. Krajský soud konstatoval, že žalovaný vycházel jak z informací od stěžovatele, tak z informací získaných v průběhu správního řízení, které lze označit za transparentní, objektivní a aktuální, přičemž dospěl k závěru, že stěžovatel neměl v zemi původu žádné potíže se státními orgány, sám nebyl vystavěn vyhrožování a ve vlasti proti němu nebylo a není vedeno trestní stíhání. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí a obsahu správního spisu, a ztotožnil se se závěry žalovaného, že stěžovateli nehrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že podklady, z nichž žalovaný vycházel, jsou součástí správního spisu a lze z nich získat mj. informace podstatné pro posouzení, zda v Gruzii občanům, popř. navracejícím se neúspěšným žadatelům o azyl hrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, stěžovatel byl přitom s podklady rozhodnutí seznámen.

[9] Stěžovatel dále tvrdí, že neposkytnutím doplňkové ochrany by bylo zasaženo do jeho základních práv, neboť mu není zaručena potřebná ochrana ze strany gruzínských státních orgánů. Krajský soud se s touto námitkou vypořádal, když poukázal na to, že rodina stěžovatele, s výjimkou jednoho případu neúspěšné žádosti o pomoc na místním oddělení policie, rezignovala na další ochranu, a na nadřízené orgány se neobrátila s odůvodněním, že se jedná o propojený systém. Z podkladových informací o zemi původu však vyplývá, že je možné vnitrostátní ochrany na několika úrovních využít. (k otázce ochrany ze strany státu před vážnou újmou srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008 – 57) Nejvyšší správní soud na závěr podotýká, že stěžovateli přímo vyhrožováno nebylo, žádost o mezinárodní ochranu podal z důvodu, že bylo vyhrožováno jeho rodině, a to vždy v době, kdy byl na pracovní cestě. Žádost jeho manželky a syna o mezinárodní ochranu je posuzována samostatně v řízení vedeném před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 Azs 236/2017.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadený rozsudek je dostatečně odůvodněn, a v napadeném rozhodnutí krajského soudu nebylo shledáno zásadní pochybení, které

mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájem stěžovatele, Nejvyšší správní soud proto posoudil kasační stížnost jako nepřijatelnou a odmítl ji.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Usnesením krajského soudu ze dne 13. 7. 2016, č. j. 32 Az 33/2016 - 11, byla stěžovatelovi ustanovena zástupkyně Mgr. Barbora Nováková, advokátka, jejíž odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 8 s. ř. s. hradí stát. Ustanovené zástupkyni náleží v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti (doplnění kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupkyně stěžovatele je plátkyní daně z přidané hodnoty, proto byla přičtena i částka odpovídající uvedené dani, tedy 714 Kč. Náhrada nákladů za řízení o kasační stížnosti tedy činí celkem 4 114 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu